

ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟΥ

ΚΟΜΗΤΟΣ ΝΤΕ ΠΕΙΝΑΟΥ, ΕΛΛΗΝΟΣ ΑΝΕΓΓΙΤΑΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ,
ΚΑΙ ΞΕΝΟΥ ΜΕΤΑ ΚΟΜΗΤΟΣ, ΩΣ ΑΛΛΟΛΟΙΠΟΥ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Δοθησομένου μεθ'ύριον τὴν Κυριακὴν
ἡμέρας ἀργίας, νηστείας καὶ καταλήψεως οἴνου τε
καὶ ἐλαίου, ἐλέω Θεῷ, εἰς τὸ θέατρον τοῦ Ἀπόλλων

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Παράστασις ἀπαγγελίας διὰ γλώσσης.

Ἡ Μάρτυρ Αἰκατερίνη μαζί με τὸν ζηλότυπον
σύζυγόν της (ἡγουν ἄνδρα της) σὺν ὁμοῦ καὶ τὰ λοιπὰ.

Σχόλια ὑπὸ τοῦ ιδίου. — Ἡ Μάρτυρ ἀπαγγελθήσεται
δι' ἐνὸς στόματος, τοῦ καὶ ἡμετέρου. Ἐγὼ θὰ κάμω τὸν
γέρω, ἐγὼ καὶ τὸν νέο, ἐγὼ τὸν δοῦλο, ἐγὼ καὶ τὸν
ἀρέντη, θ' ἀλλάζω φωναῖς καὶ ρούχα, ἂν ἔχω, ἀλλὰ ἐπει-
δὴ συμπίπτουν πολλάκις φορεῖς πολλὰ πρόσωπα (ἡγουν
μοῦτρα), νὰ συνομιλοῦν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ δὲν
θὰ προφθάνω ἐπὶ σκηνῆς ν' ἀλλάζω ἐνδυμασίαν ρουχῶν,
διὰ ταῦτα θὰ προσποιούμαι, ὅτι δὲν εἶμαι ἐγὼ, καὶ σεῖς,
τὸ ἀκροτήριο, νὰ κάμετε πῶς δὲν τὸ ἐννοεῖτε. Ἐννοεῖτε;

Ἄλλο

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Παντομίμα, διαφοροτρόπως φτειασμένη. Θὰ 'μιλῶ,
χωρὶς νὰ 'μιλῶ, καὶ ἴσως διὰ τῶν κινήματων μου θὰ φαί-

— Δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ, ἀπήντησεν ὁ φαιτητής, νὰ βγάλῃ
λόγο.

— Ἀκοῦτέ, βέ σεις, φάσα! Ἐδῶ ἡ παρέα.

Ἀμέσως τὸ τραμπουκαριὸ ἄγριον καὶ ἀπειλητικὸν πε-
ριεκύκλωσε τὸν φρούραρχον.

— Μετὰ τὸ συμπάθιο, εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν, καὶ γιατί, κύρ
φρούραρχε, δὲν θ' ἀφήσῃς τὰ παιδιὰ νὰ μιλήσουν;

— Διότι, ἀπήντησεν οὕτως, ἐνδεχόμενον ὁ λόγος νὰ
ἔχῃ τι τὸ σκανδαλώδες, ἄπερ νὰ ἐπιφέρῃ λυπηρὰς συνε-
πειας.

— Δὲν καταλαβαίνω τί μοῦ κουβεντιάζεις, ἀλλὰ ἂς
ἔχῃ ὅ,τι θέλει.

— Λέγω δὲ τοῦτο, ἐξηκολούθησεν ὁ φρούραρχος, διότι
ὑπάρχουσι καὶ ἀντιφρονούντες, οἵτινες δυνατόν νὰ ἔλθωσιν
εἰς χεῖρας μετὰ τῶν ἀντιδοξούντων.

— Ἄς ἔλθουν ὅχι μὲ χεῖρας ἀλλὰ καὶ μὲ ρούπαλα.
Τοὺς βάζομε 'μεῖς μὲ τὰ ποδάρια μπροστά. Ἐχουν νὰ φᾶν
κλωτὰ πού νὰ τὴν θυμοῦνται καὶ τοῦ χρόνου, ἀπήντησε
Πλακιώτης, φέρων τὴν χεῖρα ἀφελῶς εἰς τὸ σελάχι του.

— Καὶ δὲν μᾶς λές, ἐπεπρόσθεσε μυχγουροφόρος τραμ-
ποῦκος, φοιτητὴν τινα, τί πράγματα εἶναι αὐτοῖς οἱ ἀντι-
φρονούντες, εἶνε κανένα νέο κόμμα βαφτισιμιάρικο;

— Εἶνε οἱ βασιλικοί.

νωμαι πῶς 'μιλῶ, τὸσον θὰ ἦμαι ἐκφραστικὸς χωρὶς νὰ
'μιλῶ. Θὰ κάμω τὸν τραγικόν, θὰ κάμω καὶ τὸν κωμι-
κόν, ἀλλὰ πότε θὰ κάμω τὸν τραγικόν καὶ πότε τὸν κω-
μικόν, σεῖς δὲν θὰ ἤσθε εἰς θέσιν νὰ μὲ καταλάβετε, ἀλλ'
ἂν τυχόν καὶ προσποιηθῇτε ὅτι μὲ καταλάβετε, τότε θὰ
κάμω τὸν παλαβόν καὶ δὲν θὰ μὲ καταλάβετε. Ἐν γένει
ἡ Παντομίμα μου θὰ ἦναι ἓνα κάθοντ' ὑπερα—σπουδαῖον
πράγμα.

Ἄλλο

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ἄν 'ερῶ γυναῖκας θὰ δώσω καὶ παράστασιν γυμνοει-
δῶν γυναικῶν ἐν εἰδεί συμπλεγμάτων δούρας ἀγαλμάτων πα-
ραστάσεως ζώντων ἀτόμων, τὸ δὲ λεγόμενον **ταμπλό**
θεδῶν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιτύχω νὰ εὕρω γυναῖκας, καὶ διὰ τοῦτο
τὸ μέρος τοῦτο, τὸ τρίτον δὲν τὸ ὑπόσχομαι.

Σπεύδετε τῆς εὐκαιρίας. Τιμὰ εἰσόδου φρ. 5, εἰς δό-
σεις 5, ἀριθ. 5.

ΝΤΕ ΚΑΣΤΡΟΣ κόμης

Διὰ τὸ πιστόν

Παληγάνθρωπος

ΜΟΝΟΕΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑ

Καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς μονοετοῦς θητείας ἐν τῷ στρα-
τῷ ἡ Ἀντιπολίτευσις, εὐρέθη νὰ ἦναι κατὰ τοῦ λαοῦ,
κατὰ τοῦ τόπου καὶ κατὰ τοῦ στρατοῦ. Κατὰ τοῦ λαοῦ,
διότι μὲ τὸν μένιμον στρατὸν 29,000 ἀνδρῶν καὶ αὐτὴ
ἡ μονοετής θητεία εἶναι καὶ θὰ ἦναι ἐπαχθής· κατὰ τοῦ
τόπου, διότι φανταζόμεθα τί μέλλον θὰ προπαρεσκευά-
ζεν εἰς αὐτόν, τὸσον ἀραιῶς κατωκημένον, ἐὰν ἀφῆρουν
τόσας χεῖρας, διὰ διπλάσιον χρονικὸν διάστημα, καὶ κατὰ

— Βασιλικοί; Κύρ Στεφανίδη, τὴν ἄλλην τὴν μπόλικη
κοπρία ποῦ τὴν ἔχομε γιὰ τοὺς βασιλικούς;

— Στὸ τεπόζιτο, στὸ τεπόζιτο, ἡκούσθησαν πλείστα
φωναί.

— Λόγο, λόγο.

— Ἐξω οἱ βασιλικοί.

— Κοπρία.

Ὁ φρούραρχος ὑπομειδὼν ἐξ ἀγανακτήσεως ἀπῆλθε,
συστήσας ἡσυχίαν.

Τὸν ἀποστηθισθέντα ἐπὶ τόσας ἡμέρας λόγον, δὲν ἐν-
θυμεῖτο αὐτὸς πῶς ἤρχιζε, ἀλλ' εἰς τὴν γενικὴν ἀπαίτη-
τησιν ὅπως ἀρχίσῃ τὸν λόγον ἤρξατο.

«Κύριοι συμ... συμ... συμφοιτ-συμπολίται... Πρόκειται
περὶ σπουδαίων συμβαινόντων πραγμάτων, ἔστιν ὅτε καὶ
σπουδαίων...»

Εἰς ἀκροατής. — Τὸν κερατὰ ἑλληνικὰ ποῦ τὰ ξέρεῖ,
φαρσί παῖν ἡ γλώσσά του.

Ὁ δὲ Κώστας ἐξακολουθεῖ μετὰ χειρονομιῶν τινῶν,
εἶχε πάρει κάπως θάρρος.

«Τῶν περιστάσεων τούτων ὅλων ἕνεκα, καὶ ἐπειδὴ σὺν
τούτοις καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, συντρίβονται οἱ συνταγ-
ματικοὶ θεσμοὶ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, ὥστε προεῖ-
πον, διὰ ταῦτα, συμ... πολ... ἡ μᾶλλον συμφοιτ...
εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ ληφθῇ ἓνα εἶδος μέτρου».